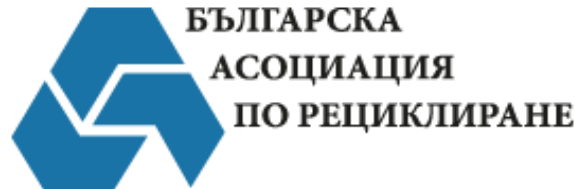

МЕДИА МОНИТОРИНГ

02 ЮЛИ 2021 г.

Член на:

[Източник: Дневник](#)

Заглавие: Зам.-министър на екологията: Ограниченията за пластмасата ще навлязат постепенно

Линк: https://www.dnevnik.bg/zelen/2021/07/01/4227315_zam-ministurut_na_ekologijata_ogranicheniata_za/?ref=rss

Текст: Заместник-министърът в Министерството на околната среда и водите (МОСВ) Ренета Колева представи пред "Дневник" новоприетия Национален план за управление на отпадъците за периода 2021-2028 г. и очакваната през септември действаща наредба по Директивата (ЕС) 2019/904 за забрана на 11 вида пластмасови продукти. Планът за отпадъците бе приет преди седмица, а европейската директива от 2019 г. трябваше да бъде транспонирана в националното право и да се прилага от 3 юли 2021 г.

Какво да очакваме от новоприетия План за управление на отпадъците? Доколко той поставя конкретни задачи и срокове пред общините?

- Националният план за управление на отпадъците е със срок на действие 2021 - 2028 г. Основните цели са предотвратяване на депонирането и намаляване на образуването на отпадъци. Той е преход към ефективно оползотворяване на отпадъците като ресурси в кръговата икономика. В него са заложили конкретни цели и мерки, на чиято база общините ще разработят своите програми. Най-общо целите са: предотвратяване образуването на отпадъци, рециклиране и оползотворяване, намаляване на количествата на депонираните отпадъци. Заложени са и финансови инструменти, които общините да ползват, като държавата определя политиките, но общините са тези, които са отговорни за изпълнението на целите. Планът дава възможност на общините да проявят инициативност и да идентифицират действията, с които ще постигнат тези цели.

Факт е, че държавата се забави с плана и загуби немалко време, но сега го обсъждаме с представители на общините и обсъждаме трудностите, с които трябва да се справим. Несправянето би означавало нова наказателна процедура и санкции за България.

Трябва да стигнем от 65% депониране на отпадъци до 10% депониране до 2035 г. Това е сериозно предизвикателство и тук общините са водещи с техните регионални системи. От министерството имаме координираща роля за подкрепа. Правим срещи с тях и оползотворяващите организации, които също имат ключова роля за постигането на тези цели.

Като говорим за конкретни цели и проценти, смятате ли, че високата успеваемост, която България до момента отчита в рециклирането е реална?

- Не смятам, че имаме висока успеваемост в управлението на отпадъците. Имаме висока успеваемост от страна на оползотворяващите организации. Имаме данни за 7-8% оползотворяване чрез изгаряне, докато целите са за 25%, рециклирането е около 30% към момента, а трябва да е 60%. Далеч сме от необходимите резултати и трябва да действваме изключително бързо и адекватно. Всички тези проблеми не са нови, известни са от години и за тях са похарчени много средства от оперативните програми - за разделно събиране, за предварително третиране преди депониране.

Какви са сроковете за общинските програми за конкретни действия, предвид че срокът на Националния план вече тече?

- Затова правим срещи с тях, за да ускорим процеса. Обсъждахме и директивата за еднократна пластмаса, за отпадъците от опаковки и за RDF, който се трупа в общините.

Може ли МОСВ освен да координира, и да контролира постигането на целите?

- Министерството няма друга роля освен координираща. С нормативната уредба и подзаконовите актове ние поставяме задачите. Нямаме механизъм за постигане на конкретни действия, единствено можем да искаме данни за постигнатите резултати. Водещи са общините.

Ние координираме всички участници, включително и гражданите. А и неправителствените организации също имат ключова роля, както и бизнесът. Факт е, че информационните и разяснителните кампании са ключови и много необходими. Хората трябва да са наясно с вредата, която се нанася на природата с неправилното изхвърляне. И с конкретните материали, които се

използват. Защото те трябва да се изведат от общия отпадък, да се третират отделно, по подходящия начин.

Важно е политиката да не бъде ориентирана към депониране, както до момента. Трябва да имаме мотивация за гражданите за разделено изхвърляне и санкции за производители чрез т. нар. продуктови такси за превенция на генерирането.

Важно е самосъзнанието на гражданите, за да използват отделните контейнери, не е само задача на общините и оползотворяващите организации да ги поставят.

Нека стигнем и до тази чашка - т. нар. хартиена еднократна чаша. Много хора не знаят, че в нея има фин слой пластмаса и тя не може да се рециклира, нито разгражда. Същото е и с "мокрите кърпички", които всъщност не са хартия и които масово срещаме в природата. Какво правим с такива продукти?

- Смятам, че ще имаме голям напредък, след като транспонираме директивата за еднократната пластмаса. В наредбата, която вече е разработена и предстои да се публикува за едномесечна обществена консултация, са залегнали и тези продукти.

В наредбата са залегнали предвидените от директивата продукти за еднократна употреба от пластмаса - сламки, клечки за уши, прибори за еднократна употреба. Освен тези, които са изрично посочени в директивата, ние сме включили в забраната и съдовете за храна за еднократна употреба и стиропора.

Важно уточнение е, че с влизането в сила на наредбата ще се забрани вносът на тези продукти, но запасите, които вече се намират в търговската мрежа, ще продължават да се продават до изчерпването им.

Отделно в наредбата предвиждаме и маркировка за продуктите, които не са забранени, но са проблемни. Така гражданите ясно ще виждат, че тази чашка съдържа пластмаса. И всеки търговец, който предлага такъв продукт, ще трябва да обозначи начина, по който следва да се изхвърли и третира тази чашка. Тя също така ще струва допълнителна продуктова такса за производителите и купувачът ще трябва да плаща по-скъпо сутрин за кафето за работа в такава чаша, за да заплати и този продукт. Така търговците ще трябва да търсят по-евтини алтернативи - разградими материали или прибори за многократна употреба.

Факт е, че хората вече се интересуват и са узрели за идеята за правилно изхвърляне и многократна употреба. Но масово не са информирани - както за пластмасата в тази чаша, така и за пластмасата във фасовете, които също виждаме изхвърлени навсякъде. Важно е хората да знаят какво съдържат продуктите, за да избират при покупка и след това да изхвърлят правилно.

Информационните кампании са ключови за постигане на целите.

От 3 юли в Европейския съюз влиза в сила директивата за ограничаване на ограничен асортимент пластмасови продукти за еднократна употреба. Как ще бъде подготвен бизнесът - информация, такси, преустановяване на внос и производство, за да се приложи реално директивата от септември, както обявихте?

- Очакваме наредбата да се публикува през юли, да се приеме през август и да влезе в сила през септември, с което да се транспонира директивата.

Какви решения са предлагат по отношение на общинските депа за отпадъци и недостатъчният им капацитет?

- В момента в страната работят 50 регионални депа. Те отговарят на националните и европейски изисквания и са обхванати на 100% населените места. Общините бяха финансирани с немалко средства от оперативните програми за тези депа.

Беше заложен срок за действие на тези депа и определен капацитет. Но виждаме, че на много места те се превишават. Оттук нататък за някои от тях ще се дава допълнително финансиране за разширяване на регионалните депа, само доколкото изграждане на допълнителен капацитет е нужен - за избягване на замърсяване с риск за човешкото здраве.

След като тези дейности вече не са допустими с европейско финансиране, средства за общинските депа са заложили като съфинансиране от бюджета на Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда (ПУДООС). Но е важно да се знае, че ресурсите на ПУДООС са крайно ограничени. Държавата не може да остави общините в хаос, но от друга страна в никакъв случай няма да позволи депониране на цялото количество отпадък.

Възможно е да мислим за бъдещи приоритети за финансиране на ПУДООС, които да заменят финансирането за депа с други дейности - разделно събиране и рециклиране, например. Това зависи от управителния съвет на ПУДООС.

След изграждането на депата, вече е отговорност на общините максимално да извлекат от отпадъка материалите, които могат да се рециклират, за да се намали количеството, което се депонира.

Тъй като общините плащат отчисления към регионалната екоинспекция - такса за всеки един тон депониран отпадък по чл. 60 и чл. 64 от закона за управление на отпадъците - това е още една мотивация за намаляване на депонирането. Отчисленията се ползват само за дейности, свързани с инвестиции в управлението на отпадъците - нови контейнери, компостиране, сметосъбираща техника, рекултивация на депото след запълването му.

Не би ли следвало да се инвестира повече в рециклиране и оползотворяване на ресурсите?

- Това към момента е отговорност на оползотворяващите организации и се обезпечават чрез плащане на продуктови такси за опаковките от производителите. Не всички продукти и не всички общини обаче са обхванати от организации, оползотворяващи отпадъци със средства от продуктовите такси. Общините, които не са обхванати, могат да кандидатстват към ПУДООС.

В момента правим анализ във връзка с прилагането на Националния план за управление на отпадъците 2021 - 2028 г. и стратегията за кръгова икономика. Така или иначе служебното правителство няма да може да завърши процеса, но поне искаме да създадем яснота. Важно е да видим какви са нуждите и доколко би било ефективно пренасочване на ресурси в нови направления, трябва да се разходва устойчиво и ефективно.

Очакват ли се промени в системата за разделното събиране и третиране на отпадъци?

- В новата наредба сме заложили и разширена отговорност на производителите. Министерството има желание да въведе и принципа "замърсителят плаща" с конкретни такси според видовете произвеждани материали.

Също така една от първите промени е разширяване на системата за разделно събиране на отпадъци от опаковки за еднократните пластмасови бутилки. Ще се въведат контейнери до местата, където такива отпадъци се генерират най-много - паркове, градинки, заведения за бързо хранене.

Обсъжда се система за депозитно заплащане на пластмасови пластмасови бутилки и машини за предаването им срещу връщане на заплатения депозит. Но има и възражения за това, че цената за напитки в такива опаковки би се повишила непосилно. Засега все още правим анализ.

Увеличаване на гъстотата на цветните контейнери обаче без съмнение е необходима. Но това ще може да се случи едва след националното преброяване на населението. Според законодателното определение в момента такава промяна може да се случи 2 години след приемането на резултата от преброяването - по наши оценки това ще бъде не по-рано от 2024 г.

Но ние се опитваме да правим промени и сега. През 2018 г. променихме изчислението на разполагането на цветните контейнери - вече не е спрямо постоянен, а спрямо настоящ адрес и така те се увеличиха с 10%. Но за нови промени имаме нужда от данни за точния брой живеещи.

Събирането от врата на врата също е метод, който сме обсъждали. Той също е обвързан с точния брой жители в населеното място. както и такса на база генериран отпадък от домакинството. Това е важен момент и за ефективно управление на етажната собственост.

Така ще може да се определи и по-справедлива такса смет, освен по-ефективно събиране и санкции за неспазване на разделното изхвърляне на отпадъците. Ключово е, защото, когато човек плаща на база генериран отпадък, той е стимулиран да намали количеството му, да разделя и да изхвърля на правилните места.

Ние вече изградихме с помощта на Конфедерация Швейцария депа за опасни отпадъци и домакинства. Но никой не знае за тях и няма мотивация домакинствата да ги ползват - това трябва да се промени. Продължаваме да четем въпроси в социалните медии от типа "къде да изхвърля лекарства". Важно е и да има контейнери за разделно изхвърляне, но и знание кой продукт и кой материал къде точно трябва да се раздели и предаде.

Мисли ли се за промяна в системата на разходване на продуктите такси? Възможно ли е не организации за оползотворяване, а общините да ги получават, според разделно събираните от тях количества и отпадъците, които попадат в общите контейнери и в обществени паркове, улици - често заради липса на разделни контейнери наблизо?

- При срещите досега бе повдигнат този въпрос. Има общини, които реално не са обслужвани от сегашните оползотворяващи организации, въпреки че към момента законът задължава кметовете да имат договор с такава оползотворяваща организация.

В момента анализираме възможностите за промяна на нормативната уредба, така че продуктите такси да се разходват по-ефективно. Но това не е процес, който да може да бъде завършен от служебното правителство. Полагаме основите, но се надяваме след това да се продължи в тази посока, защото това са ангажименти на всяка страна членка.

Как ще се развива в България рециклирането на пластмаса до изходен ресурс, като се има предвид, че към момента тя се преработва само до гориво RDF, без да се използва пиролиза или други съвременни процеси за достигане до суров петрол?

- Основният метод в световната практика е механичното рециклиране на пластмаса. Той включва сепариране, измиване и филтриране на пластмасата от отпадъците и след това нейната термична обработка до хомогенен материал за влагане директно в последваща обработка. Механичното рециклиране изисква разделно събиране на отпадъци.

Методът на химичната обработка до изходен ресурс е нова тема. За него се говори в последно време и е заложен във втория план за дейности за преход към кръгова икономика на Европейския съюз (за плана виж тук). Най-общо казано, това представлява обработка на пластмасата обратно до базов петролен продукт. Целта на този метод обаче е той да се прилага най-вече при смесените отпадъци - когато разделното събиране не се прилага или не е икономически оправдано.

Затова двата способа за рециклиране - механичният и химическият - следва да се допълват. Те не се конкурират, а се прилагат за различни количества отпадъци, събрани по различен начин.

Към момента в България има достатъчно фирми, които извършват механично рециклиране, а общините образуват т.нар. RDF след третиране на събрания отпадък. RDF не е продукт за рециклиране, той има за цел само да предотврати депонирането. Той цели постигане на оползотворяване чрез изгаряне с цел генериране на енергия.

RDF в България се гори само в циментовите заводи, като очакваме в скоро време да няма внос на RDF. Правихме среща с тези циментови заводи - те са три. Би трябвало циментовите заводи да работят 100% с български отпадък, обработен до RDF, а не 50%, както е в момента. За да се постигне това, вместо отпадъкът да се депонира, е важно да бъде обработен до RDF с високо качество, което е напълно реалистично.

Въпрос, без който не можем - има ли бъдеще за столицата без инсталация за изгаряне на отпадъци?

- Проектът е част от третия етап на системата за управление на отпадъци на Столична община и е съфинансиран от Европейския съюз след разглеждане от Европейската комисия. В момента се обжалва в съда, МОСВ не е страна по процеса, ще се съобразим с решението съда, когато той се произнесе.

В заключение - очакваме ограниченията по директивата срещу еднократната пластмаса да влязат в сила от септември в България, а към момента еднократни съдове и пластмасови предмети са в широка употреба - как ще се подготвят обществото и бизнесът?

- Смятам, че бизнесът е достатъчно подготвен и вече знае за предстоящите забрани. Директивата на ЕС се прие през 2019 г. и оттогава има серия консултации по въвеждането на ограниченията на национално ниво, включително с участието на българския бизнес.

Към момента няма ограничения за вноса, но аз лично вече не намирам например пластмасови сламки в търговската мрежа - не ползвам такива, но имам малко дете, за което бяха нужни за адаптация към пиене от бутилка към чаша.

Процесът на съгласуване със засегнатия бизнес беше дълъг, фирмите познават проекта за ограничения и смятам, че септември е реалистичен срок за влизане в сила на наредбата. Тогава вече ще спре вносът на изброените в наредбата забранени пластмасови продукти за еднократна употреба. За другите категории ще влязат в сила новите изисквания - маркировка на материалите и изискванията за разделно изхвърляне, продуктови такси.

Разбира се, ограниченията за мерките и продуктовете такса за отделни типове продукти ще влязат в сила постепенно, някои - едва от 2025 г. За фасовете е от 2023 г.

Бизнесът ще бъде засегнат, но е подготвен. А и в националния план за управление на отпадъците и в стратегията за кръговата икономика са заложили мерки за подкрепа на иновации в нови материали и технологии.

Източник: БНР

Заглавие: Обсъжда се в ЕП проект на Регламент за батериите и отпадъчните батерии

Линк: <https://bnr.bg/bugas/post/101491276/obsajda-se-v-ep-proekt-na-reglament-za-bateriite-i-otpadachnite-baterii>

Текст: Европейският парламент обсъжда напредъка по проекта за Регламент за батериите и отпадъчните батерии. Става дума за тези, които ползваме в бита, в медицината, както и в автомобилната индустрия. Новият регламент има за цел да създаде рамка, с гаранция, че акумулаторните клетки, батерийните модули и блокове се произвеждат с използване на чиста енергия.

Стратегията на Европейския парламент е бъдещо нулево замърсяване на околната среда, посочи евродепутатът от Групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент Петър Витанов:

"Той е част от големия разговор за Зелената трансформация, защото за постигането на нулеви емисии е необходимо развитие най-вече в съхранението на енергията. Батериите се превръщат в много важен компонент от трансформирането, във въглеродно неутрална икономика. Глобалното търсене ще расте многократно. По прогнозни данни този пазар ще има обем около 250 млрд. през 2025 година. Обхваща всичко това, което е свързано с батериите, както производството, употребата, рециклирането, управлението на края на жизнения цикъл и повдигането на респективно много социални и екологични предизвикателства. Затова и предложената регулаторна рамка цели най-вече да гарантира устойчивост и конкурентоспособност. Тя по същество ще въведе задължителни изисквания на устойчивост, като примерно правила, свързани с отпадъците върху околната среда. Минимални количества на рециклиране, изисквания за управление на отпадъците. Батериите по своята същност са различни, те могат да бъдат не само обикновени, но и зареждащи се. Те трябва да се събират, рециклират, т.е. тяхното предназначение по този начин се променя по правилен начин. Те са за преносими електронни устройства, които се употребяват изключително много - за автомобили, за индустрията. Техният химически състав и вещества се различава от типа на батерията. Има доста условни материали, суровини, които предизвикват въпроси, свързани с безопасност, токсичност, именно затова са нужни регулации. Те са нужни и в самото начало, за производството им. Въглеродният отпечатък е също важен, най-голямото замърсяване идва от вида на енергия, която се използва за производството на тези основни материали. В края на жизнения си цикъл - 2 млн. тона са отпадъците на годишна база в Европа.", допълни Витанов.

Батериите са важен енергиен източник и един от ключовите фактори за устойчиво развитие и чиста енергия. Акумулаторните батерии осигуряват решения за съхранение на енергия и като такива имат потенциала да допринасят ефективно за постигането на целите на Европейския съюз за декарбонизация. Според хората обаче, нужно е да се напомня, че батериите трябва да се събират на определени места, както и че се рециклират:

"Събирам ги принципно отделно от другите отпадъци от бита. След това на определени места в търговските обекти ги изхвърлям, защото се рециклират. Работа във фирма за компютри и при нас има специално място, в което се изхвърлят батериите."

Има и много други промени, които се правят по отношение на коментирания проект на Регламент – като новата дефиницията за „дисковите батерии“, които се използват за слухови апарати и ръчни часовници. Затова и от Комисията по околна среда в ЕП работят в тази насока, за по-чиста природа.

Източник: ТРУД

Заглавие: Синтетично гориво от атмосферата или как да се спасим от глобалното затопляне

Линк: <https://trud.bg/%D1%81%D0%B8%D0%BD%D1%82%D0%B5%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%BE-%D0%B3%D0%BE%D1%80%D0%B8%D0%B2%D0%BE-%D0%BE%D1%82-%D0%B0%D1%82%D0%BC%D0%BE%D1%81%D1%84%D0%B5%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B0-%D0%B8%D0%BB%D0%B8-%D0%BA%D0%B0%D0%BA-%D0%B4%D0%B0-%D1%81%D0%B5-%D1%81%D0%BF%D0%B0%D1%81%D0%B8%D0%BC-%D0%BE%D1%82->

[%D0%B3%D0%BB%D0%BE%D0%B1%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D0%BE%D1%82%D0%BE-%D0%B7%D0%B0%D1%82%D0%BE%D0%BF%D0%BB%D1%8F%D0%BD%D0%B5/](#)

Текст: Еко-стартър компанията Carbon Engineering измисли как да се справим с глобалното затопляне. Трябва да се отстранява въглерода директно от атмосферата, за да се използва или да се рециклира. Новата технология ще помогне в борбата с глобалното затопляне и петролните компании вече инвестират в нея.

Вентилаторът ви помага да усетите прохладата в горещ ден. Може ли той да съдържа глобалното затопляне?

Големите световни компании, които се занимават с изкопаеми горива са готови да го поставят на проверка: Chevron, Occidental Petroleum и австралийският минен гигант BHP са инвестирали в Carbon Engineering тази година.

Канадската стартър компания твърди, че практически е намерила решение на проблема с глобалното затопляне. Пробивът е в премахването на въглерода директно от атмосферата.

В рамките на експеримента в Скуамиш, стар дърводобивен град на около 30 мили северно от Ванкувър, компанията използва огромен вентилатор, за да изсмуква големи количества въздух в апарат, предназначен за извличането на въглероден диоксид. След това газът може да бъде погребан или преработен в напълно годно, макар и доста скъпо синтетично гориво.

Грижа за околната среда

Компаниите за изкопаеми горива инвестират в Carbon Engineering и подкрепят и другите инициативи за намаляването на въглерода. Те се нуждаят от това, за да останат в тренда и с печалба въпреки глобалното затопляне.

Електрическите автомобили, соларната и вятърната енергия стават все по-достъпни, което принуждава ръководителите да признаят, че продължаването на работата по-старому, означава ще постави компанията на риск от разорение.

Компаниите, които се занимават с изкопаеми горива вече са изправени пред поредица от съдебни дела, инвестиционен контрол и закони, които ги тласкат да инвестират в чиста енергия.

Инициативните групи оказват натиск върху компаниите и законодателните органи. Те настояват за прекратяването на производството на нефт и газ чрез хидравличен крекинг и водят активна борба с тръбопроводите, които транспортират суровините от петролните пясъци на Канада.

"Става въпрос за признаването на факта, че промените на климата представляват значителни рискове за всички сектори на икономиката.

Промените на климата вече не се разглеждат като второстепенен проблем. Това е бизнес риск, който изисква своя отговор".

Фиона Уайлд, вицепрезидент на BHP по въпроса за устойчивото развитие и климатичните промени - за инвестицията на нейната компания в размер на \$6 млн. в Carbon Engineering.

Разбира се, големите енергийни компании продължават да добиват нефт и газ, подтиквани от правителствата на САЩ и други страни да откриват все повече и повече области за проучване.

Някои компании обаче вече сигнализират за промени. Например няколко компании, включително Royal Dutch Shell и BP, предприемат мерки за намаляване на своите емисии. Норвежката петролна компания Equinor планира да увеличи разходите си за чиста енергия от настоящите 5% капиталови инвестиции до 15-20% до 2030 г.

Carbon Engineering

Пилотният проект Carbon Engineering е един от няколко проекта за „пряко улавяне на въглерода“ в света. Това все още е малка инициатива, но може да играе важна роля за забавяне на промените на климата.

Голяма част от работата се извършва в стар промишлен склад от гофриран метал, украсен с избледнели графити. Някога това съоръжение е било използвано от компания, която произвеждаше химикали за целулозната промишленост.

Chevron и Occidental, които имат места в борда на директорите на Carbon Engineering, отказаха да разкрият своите инвестиции. Стартъпът твърди, че е събрал общо \$68 млн. в своя последен рунд на финансиране. Парите отиват за разширяването на пилотния проект и разработването на първия търговски завод. "Критици от компаниите за изкопаеми горива казват, че инвестицията е твърде скромна, за да бъде нещо повече от един пиар ход. Но за тези момчета това е дреболия".

Дан Бекер, е директор на кампанията Safe Climate, екологична организация във Вашингтон

Но другите експерти не бяха съгласни.

"Това може да е "зелен камуфлаж" (или грийнуошинг - маркетингов трик, използван от съмнителни компании, за да си създадат имидж на екологична компания, и за да увеличат продажбите си), но какво от това? Ако се харчат пари за изследвания и разработване на начини за улавяне на въглерод от атмосферата, това е хубаво нещо".

Дитер Хелм, професор по енергийна политика в Оксфордския университет и автор на книгата Burn Out: The Endgame for Fossil Fuels (Изгарянето: Ендшпила на изкопаемите горива).

Ръководителите на Carbon Engineering заявиха, че приветстват инвестициите от компаниите за изкопаеми горива не само за техните инвестиции, но и за тяхната инженерна помощ и лобиране.

"Първоначално компаниите искаха само да покажат колко са зелени, но сега вие виждате реални действия".

Стив Олдъм, главен изпълнителен директор Carbon Engineering

Как това работи

Carbon Engineering заяви, че търговските заводи ще имат инсталирани огромни вентилатори с диаметър 10 метра, които да засмукват въздуха и да го прекарват през сложен химически процес.

Това е една от малкото компании в света, работещи с тази технология. Всяка такава инсталация в крайна сметка би могла да отстрани от атмосферата количество въглероден диоксид, сравним с работата на 40 милиона дървета годишно.

Въглеродният диоксид може да бъде превърнат в гориво или да бъде погребан за обработка. Погребването е безвредно, ако въглерода не се просмуква обратно в атмосферата.

Синтетично гориво

Излъченият въглероден диоксид също ще бъде смесен с водород, извлечен от водата, за да се получи синтетично гориво. Той ще бъде преработен в бензин, дизел или реактивно гориво. Енергията, необходима за производството на водорода, ще идва от вятърни турбини и соларни панели.

Синтетичното гориво ще бъде по-скъпо от обикновения бензин. Според Carbon Engineering производствените разходи могат да бъдат около \$4 за галон (3,7 литра). Това е по-високо от средната цена на дребно в САЩ от около \$2,70 за галон. Въпреки високата цена, предложението ще бъде от актуално за Индия и Япония, които харчат десетки милиарди долари за внос на петрол.

Carbon Engineering казва, че синтетичните горива могат да се използват в стандартните двигатели за автомобилите, камионите и самолетите и ще замърсяват по-малко въздуха. Когато горивата от Carbon Engineering изгорят, ще се отделя въглероден диоксид, но това няма да доведе до значително увеличаване на парниковите газове в атмосферата, тъй като в процеса участва рециклиран въглерод, който вече е във въздуха.

Какво искат инвеститорите

Един от първите инвеститори в Carbon Engineering бяха Бил Гейтс, съосновател на Microsoft, и Н. Мъри Едуардс, изпълнителен председател на Canadian Natural Resources, основен производител на тежък "Петролните и газовите компании трябва да мислят за своето бъдеще. Те знаят, че някой ден съставът на енергийния комплекс ще бъде различен. И има много мотиви за тази инвестиция".

Майкъл Уебър, професор по енергетика в Тексаския университет в Остин

Occidental иска да получава редовни доставки на въглероден диоксид. И той може да го инжектира в петролни полета. Газът ще увеличи налягането в кладенеца, а количеството на добития петрол ще се увеличи.

Компанията вече използва въглерода, който е открит в естествените подземни находища, но това не носи голяма полза за околната среда.

Чрез извличането на въглерод от атмосферата тя се надява да съхрани толкова въглерод, колкото отделя горивото, или дори повече. Допълнителна полза за компанията са данъчните стимули за намаляване на емисиите на въглероден диоксид.

"Всяка петролна компания трябва да се стреми към нулеви емисии на въглерода. Смятаме, че можем да покажем отрицателни емисии на въглерода. Справянето с промените на климата е повратна точка за индустрията".

Вики Холуб, главен изпълнителен директор на Occidental

Chevron също се стреми да отговори на една от своите нужди. Законът на Калифорния изисква рафинериите и другите дистрибутори постепенно да намалят въглеродния отпечатък на своите горива.

Компанията, базирана в Сан Рамон, Калифорния, има две големи рафинерии в щата, които могат да използват синтетични горива.

"Имаме нужда от нисковъглеродни горива, а светът все още се нуждае от гориво за транспорт, докато обществеността е за намаляването на въглеродните емисии. И това е един от изходите от тази ситуация".

Барбара Бергер, президент, Chevron Technology Ventures

Перспективите пред Carbon Engineering

Ще бъдат необходими значителни инвестиции, за да се реализират амбициозните визии на Carbon Engineering.

Едно съоръжение за улавяне и съхранение на въглероден диоксид ще премахва 1 милион тона въглероден диоксид от атмосферата годишно, и това е малка част от над 33 милиарда тона, които човечеството отделя годишно.

Технологичният процес ще струва приблизително \$100 за тон. Това може частично да се компенсира от увеличеното производство на петрол, което може да осигури въглерода. Това може да се използва и за производството на цимент и други строителни материали.

"Синтетичните горива могат да имат проблеми с излизането на пазара заради тяхната цена".

Дейвид Кийт, инженер, приложен физик в Харвард, който основава Carbon Engineering и е в борда, твърди, че синтетичните горива ще са по-необходими за камионите, корабите и самолетите, докато автомобилите и други по-малки превозни средства ще се движат в бъдеще с батерии.

„Не можем да победим производството на петрол в пряка конкуренция без допълнително регулиране“, каза Кийт, имайки предвид данъците върху въглерода и други екологични разпоредби.

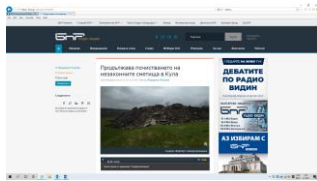
"Въпреки това, в случай на глобална климатична извънредна ситуация, правителствата вероятно ще трябва да се намеси, за да ускори отстраняването на въглерода от атмосферата. За улавяне и усвояване на необходимото

количество въглерод ще са необходими трилиони долари. Ако има значителна политическа воля за сериозното намаляване на емисиите, тогава мисля, че през следващото десетилетие или две ще видим разпространението на тази технология".

Източник: БНР

Заглавие: Продължава почистването на незаконните сметища в Кула

Линк: <https://bnr.bg/vidin/post/101492043>

Текст: Сигнал за образуване на незаконни сметища подаде движение "Северозапазване" в Регионалната инспекция по околната среда и водите в Монтана /РИОСВ/, която отговаря и за област Видин. В едномесечен срок Общината трябваше да почисти сметищата.

"След предписанието беше почистено част от едното сметище, останалите две въобще не бяха пипани. Сметището, което е до т.нар. долни гробища до град Кула от ремонта на улиците, които се правят, целият строителен отпадък се засипва в това нерегламентирано сметище... Сигнализирахме отново РИОСВ-Монтана, като пуснахме и сигнала до областния управител на Видин. Областният управител се задейства, изпратиха инспекция и проверка направиха в град Кула... След проверката, която беше на 10 юни, областният управител сигнализирахме и те РИОСВ-Монтана, като чакаме да направят и те една нова инспекция и това нерегламентирано сметище от строителни отпадъци да бъде изчистено изцяло. Община Кула започнаха да почистват това сметище, но все още там има огромно количество строителни отпадъци, които трябва да бъдат премахнати и оттам сметище от битови отпадъци под него също да бъде изчистено", обясни докъде стигна почистването Наско Цанов от движение "Северозапазване".

От отдел "Екология" на Общината съобщиха, че е направена проверка от РИОСВ по първата жалба, дадено е предписание и е изпълнено предписанието за две от местата, което е констатирано при последващата проверка. За третото място до т.нар. долни гробища в Кула има издадено ново предписание от РИОСВ, което е със срок 10 юли. В този срок Общината ще почисти и този терен, който е замърсен с отпадъци.